

P A S T O R A L E
L A N A Ș T E R E A D O M N U L U I 2 0 1 9

† IOAN
DIN MILA LUI DUMNEZEU ARHIEPISCOP AL TIMIȘOAREI
ȘI MITROPOLIT AL BANATULUI

Iubitului nostru cler, cinului monahal și drept-credincioșilor creștini, har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl, iar de la noi, părintească binecuvântare.

*„Să mergem dar până la Betleem,
să vedem cuvântul acesta ce s-a făcut
și pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut”
(Luca 2, 15)*

Iubiți frați și surori în Domnul,

Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos este Praznicul bucuriei creștinești. Tatăl Ceresc le-a trimis păstorilor din împrejurimile Betleemului pe Îngerul Său, care le-a spus: „Iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi S-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David” (Luca 2, 10-11).

Prin Întruparea Sa, Hristos a venit să ne ridice de pe pământ la Cer, din întuneric la lumină, din moarte la viață. Hristos a venit spre înnoirea vieții omului căzut în păcat, după cum spune și Sfântul Apostol Pavel: „așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții” (Romani 6, 4). La acest Praznic se întâlnesc: Cerul cu pământul, bucuria Tatălui Ceresc cu bucuria omului care aștepta un Mântuitor. Bucurie Îi facem și noi azi Tatălui Ceresc, dacă umblăm întru înnoirea vieții, adică împlinind Evanghelia pe care Fiul Său ne-a adus-o nouă aici, pe pământ. Este oare bucurios azi Dumnezeu Tatăl sau trist?! La această întrebare am putea să răspundem fiecare dintre noi, dacă în viața noastră am făcut faptele bucuriei sau ale tristeții.

Doamne, rugămu-Te, nu fi trist! Iartă-ne, căci suntem fiii Tăi, fiii nemărginitei Tale iubiri. Chiar dacă am ajuns și azi la Betleem cu mâinile goale, fără niciun dar, totuși ne-a rămas inima, pe care vrem să Ți-o dăruim să Te sălășluiești în ea.

Doamne, odinioară, la plinirea vremii (cf. Galateni 4. 4), Te-ai născut în peștera din Betleem. Te rugăm să Te naști și azi în inima noastră, deși este tot atât de săracă, așa cum era atunci peștera din Betleem. Ai venit la cei săraci

să-i îmbogățești în har. Păstorii, întru umiliința lor, Te-au întâmpinat și au vestit lumii că S-a născut Mesia. Ei au fost primii evangheliști pe care Ți i-ai ales.

Pune, Doamne, pe buzele și în inimile noastre cuvintele Evangheliei Tale, să Te vestim lumii că ai venit să ne ridici din robia păcatului și că vei veni să ne ridici și din mormânt la Cer!

Părinte Ceresc, învrednicește-ne și pe noi să luăm chip de păstori, hrânind turma cea cuvântătoare cu Evanghelia Fiului Tău!

Hristos vine și azi să Se nască în inimile noastre, căci a dorit să facă din noi casnici ai Săi (cf. Efeseni 2, 19) și să trăim în Casa Lui, în Sfânta Biserică întemeiată de El pe Cruce (cf. Faptele Apostolilor 20, 28). Casa lui Dumnezeu este sfântă și în ea trebuie să trăim în sfințenie și în bună rânduială. Ce mare cinste pentru om: chiar de aici, de pe pământ, i s-a dat harul de a trăi cu Dumnezeu în aceeași Casă, în Biserica Sa, care este pridvorul Cetății celei de Sus, a Ierusalimului Ceresc!

Precum vântul nu are tihnă, tot așa nu va avea tihnă pe pământ nici omul până când nu Îl va găsi pe Hristos.

Iubite frate creștine, trăiești tu azi în Casa lui Dumnezeu? Ferice va fi de omul care trăiește în Casă cu Dumnezeu! Biserica este Casa pâinii, pentru că prescura este elementul principal în actul Sfintei Liturghii. Țăranul român umplea „carul de stele” cu prescură și o trimitea Sfinților în lumea de dincolo.

Drept-măritori creștini,

La Praznicul de azi Îl vedem pe Dumnezeu Tatăl ținând în ale Sale brațe pe Fiul Său, pe Care ni L-a trimis ca dar, să ne ridice din lumea păcatului în care eram căzuți și să ne restaureze. Vedem pe fața Tatălui Ceresc bucuria dăruirii, arătându-ne cât de mult ne prețuiește și ne iubește. Lui Avraam i-a cerut să-l aducă jertfă pe Isaac, încercându-i credința, dar l-a oprit. Însă pe Fiul Său L-a trimis să Se jertfească pentru noi și nu L-a oprit, a lăsat să fie pironit pe Cruce. Durerea Crucii s-a prefăcut în bucuria iubirii. Și întru această bucurie ne-a cuprins Tatăl Ceresc și pe noi.

La Naștere Și-a întins brațele Tatăl, iar la Răstignire Și-a întins brațele Fiul. Brațele întinse ale Tatălui și ale Fiului sunt semnul iubirii desăvârșite a lui Dumnezeu față de om. Iubirea este merindea vieții. Tatăl Ceresc rămâne Părinte și față de fiii neascultători, căci iubirea Lui față de om nu s-a împuținat.

Hristos a luat trup omenesc în pântecul Fecioarei Maria, nu trup îngeresc. El a venit să restaureze și trupul și sufletul, adică omul în starea sa dihotomică, așa cum l-a creat pe Adam, bun, de la început. Ce a pus Dumnezeu așa de preț în această țărână din care l-a creat pe om de Și-a trimis Fiul să-l răscumpere?! Nu poate fi altceva decât o lacrimă de iubire. Atunci când l-a creat pe om, a pus în el lacrima iubirii Sale plină de bucurie sfântă. Dar tot El, Dumnezeu, a mai vărsat o lacrimă a iubirii Sale când L-a trimis pe Fiul să ne răscumpere din întunericul păcatului în care căzuse omul.

Dumnezeul nostru este Dumnezeul nesfârșitelor lacrimi de iubire care curg și azi pe chipul Său cel plin de lumină. Fața lui Dumnezeu este plină de lumină și de lacrimile iubirii Sale celei nemărginite.

Doamne, mai varsă o lacrimă a iubirii Tale și pentru noi, românii. Spală cu ea păcatul acestui neam, să putem intra cu toții în România cea de Sus a Împărăției Tale!

Iubiți fii duhovnicești,

În Vechiul Testament vedem cum profeții, oameni aleși de Dumnezeu, au propovăduit despre Întruparea Fiului lui Dumnezeu, au învățat poporul lui Israel cum să trăiască pe acest pământ, dar învățatură ca a lui Hristos nu a existat până atunci în lume. El a venit în chip smerit, dar și ca mare Învățător, Care n-a învățat de la alții, ci învățătura Sa era de la Sine. I-a învățat pe oameni cum să trăiască pentru a fi bine plăcuți lui Dumnezeu. Iisus Hristos Domnul a trăit aici pe pământ așa cum ar vrea să trăim și noi azi. Și-a acoperit cuvântul prin fapte, cuvintele Sale s-au prefăcut în fapte. A spus: „Fiți milostivi” (Luca 6, 36), dar mai întâi El a fost milostiv cu cei aflați în necazuri, pe care i-a vindecat. Hristos a ascultat de Tatăl Ceresc, a ascultat de Fecioara Maria, Maica Sa cea după trup, iar față de oameni S-a purtat ca un frate. Iată, a venit Hristos să Se facă frate cu tine și cu mine. Îl cinștim noi astăzi ca pe un frate?

Hristos este Icoana vie pe care au cinștit-o sfinții și cei care cred azi în Evanghelia Sa. El a răspuns trufiei cu smerenie, în loc de ură, El i-a iubit chiar și pe cei care L-au răstignit. Cain l-a ucis pe fratele său Abel, iar, pentru a ne despărți de acest păcat al uciderii de om, Hristos S-a lăsat ucis. Să luăm pildă de la El ca nimeni să nu-și maiucidă fratele.

Iubiți frați și surori,

Azi se bucură toată lumea creștină pentru că Dumnezeu Și-a ținut făgăduința, trimițând pe Fiul Său în lume (cf. Facere 3, 15). Prăznuim azi Nașterea unui singur Om și Dumnezeu a toate, Hristos Domnul. Astăzi Cerul s-a unit cu pământul. La Nașterea Sa în Peștera din Betleem, îi vedem pe blânzii păstori și pe îngeri adunați sub semnul bucuriei. Păstorii, uimiți în fața tainei, îngerii, cântând: „Slavă întru cei de Sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie!” (Luca 2, 14)

Miratu-s-au și îngerii văzând împlinirea cuvintelor rostite de Arhanghelul Gavriil către Fecioara Maria, în Nazaret. Hristos le-a dat pildă de smerenie și îngerilor, văzându-L pe Fiul lui Dumnezeu culcat în sărăcioasa iesle. Le-a arătat că a lăsat bucuria Cerului și a coborât în sărăcia pământului. Îngerii aduc mesajul Cerului către oameni: să trăiască în pace și întru bună voie.

Binecuvântatul Profet Isaia zice: „Prunc S-a născut nouă, un Fiu S-a dat nouă” (Isaia 9, 5).

Îngerul le spune păstorilor: „Nu vă temeți. (...) Veți găsi un Prunc înfășat, culcat în iesle.” (Luca 2, 10-12), adică: Nu vă temeți de un Prunc Ce a venit să vă mântuiască.

Fericirea are chipul Pruncului Iisus.

Tatăl ni L-a dat pe Fiul Său ca Prunc în trup omenesc, să ne arate cum să trăim și noi ca pruncii, fără răutate, în nevinovăție. Să revenim la pruncia cea dintâi, nevinovăția. Pruncii nu se despart de părinții lor, sunt convinși că ei le pot oferi toate cele de care au nevoie în viață. Și noi ar trebuie să fim mereu conștienți ca pruncii că atârnăm de Dumnezeu. Cel ce nu atârnă de Părintele Ceresc cade în adâncul durerii. Dumnezeu dorește să dobândim neprihănirea pruncilor. A iubi ca un prunc și a asculta ca un prunc, iată, aceasta este icoana cea vie creată de Iconarul Dumnezeu.

Hristos Domnul, întrebat fiind de către ucenici cine este mai mare în Împărăția Cerurilor, a luat un prunc, l-a pus în mijlocul lor și a zis: „De nu vă veți întoarce și nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în Împărăția cerurilor” (Matei 18, 3).

Hristos ne trimite și El la viața de pruncie, de neprihănire. Cum poți să dobândești iarăși pruncia, ne spune Însuși Hristos, zicând: „De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în Împărăția lui Dumnezeu” (Ioan 3, 5). Odată născut din apă și din Duh trebuie să ajungi la starea bărbatului desăvârșit (cf. Efeseni 4, 13).

Iată cele două repere duhovnicești din viața omului: pruncie neprihănită și bărbat desăvârșit.

Pruncul Iisus, Fiul lui Dumnezeu Întrupat, rămâne pentru noi creștinii pildă de urmat în dreptate față de Tatăl Ceresc și față de semenii noștri: „Hristos Și-a pus sufletul Său pentru noi și noi datorii suntem să ne punem sufletele pentru frați” (I Ioan 3, 16). Cumpătare și smerenie se cuvine să avem față de noi înșine, dreptate și iubire față de semenii noștri, evlavie și credință față de Dumnezeu.

Iubiților, ne ducem toți timpul la moară; să facem fiecare din viața noastră o prescură, pe care s-o punem pe altarul iubirii lui Hristos.

Iubiții mei fii duhovnicești,

Bunul Dumnezeu să vă poarte de grijă, să vă ocrotească pe toți și să vă învrednicească de bucuria Nașterii Fiului Său, Domnul nostru Iisus Hristos!

Bucurați-vă azi, așa cum s-au bucurat Fecioara Maria, îngerii și păstorii!

Să aveți parte de sănătate și să trăiți în pace, iubindu-vă și mângâindu-vă unii pe alții ca frați întru Hristos!

Harul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!

Al vostru, al tuturor, de tot binele voitor;

† IOAN
Mitropolit al Banatului